

Baas over eigen data?

(Of: “Hoe de komst van de AVG voor Europa juist nieuwe mogelijkheden geeft!”)

Krijgt u ook wel eens de vraag “zit je dan niet op Facebook?”. Mij overkomt dit geregeld en men, vooral de jeugd, kijkt mij dan verbaasd aan als ik aangeef mijn gedrag én gegevens graag bij mezelf te willen houden.

Zo werd ik tijdens een IoT gastles op een (technische) Hogeschool door een student tot een discussie over het laatste referendum uitgedaagd. U weet wel, die over de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten wet. Deze student zag zijn kans schoon om te proberen de presentator uit het lood te slaan en mooi een eigen punt te maken. Helaas voor hem was ik vroeger net zo, maar dan succesvoller. In de (korte) discussie gaf hij aan tegen die wet gestemd te hebben, iets wat ik me best kan voorstellen. Op mijn vraag of hij Facebook op zijn smartphone geïnstalleerd had antwoorde hij eerst enthousiast met ja, waarna ik zijn kleur langzaam van normaal tot diep rood zag verschuiven. Kennelijk zag hij ineens het licht: ‘waarom tegen een wet stemmen die een beperkte hoeveelheid persoonsgegevens verzamelt en verwerkt maar je wel vrijwillig al jouw persoonlijke gegevens aan een Amerikaanse moloch afgeeft zonder ook maar een idee te hebben wat deze ermee doet en aan *Wie, Wat* verkocht wordt?’.

Dat het nog erger is dan zelfs de meest cynische waarnemer kon vermoeden blijkt wel uit de schandalen (bij Facebook) die nu openbaar worden.

Niet alleen worden Uw en mijn gegevens verzameld, deze worden ook nog eens zo gecombineerd en geanalyseerd zodat er een nauwkeurig persoonlijkheidsprofiel van ons ontstaat dat voor, vaak dubieuze toepassingen, veel geld waard is. Kijk maar naar de winsten en de beurswaarde van Facebook. Met een beurswaarde van meer dan € 500 miljard (zelfs na de enorme koersval na het bekend worden van de duistere praktijken) is deze nog steeds op het niveau van de staatsschuld van bijvoorbeeld België, met een staatsschuld van ongeveer de helft van de Nederlandse.

Kennelijk heeft de markt nog steeds een enorm vertrouwen in de (toekomstige) winstgevendheid van Facebook.

Wat moeten wij daar nu van vinden? Gelukkig is er in Europa een ‘stille’ revolutie aan de gang. Terwijl veel ondernemers sinds 25 mei steen en been klagen over de extra kosten die zij hebben bij het invoeren van de GDPR of AVG (Algemene Wet Gegevensbescherming) zoals die in Nederland heet proberen de grote (Amerikaanse) data verzamelaars zoals Google, Facebook, Microsoft en Amazon met wat cosmetische aanpassingen hun ‘data-driven business model’ overeind te houden door deze wet zoveel mogelijk te omzeilen waarbij ze zich ongetwijfeld juridisch voorbereiden op de strijd die er komen gaat.

Welke mening je ook over de regels en besluiten van de EU mag hebben, feit is wel dat de komst van de GDPR in de EU precies samenviel met de Facebook onthullingen. In mijn ogen had de GDPR niet op een beter moment het levenslicht kunnen zien.

Stel u eens voor dat wij de politici geloven die beweren dat we buiten de EU beter af zijn. Hoe zou Nederland met zijn Bruto Binnenlands Product van €700 miljard zich kunnen verweren tegen een Facebook met een beurswaarde van €500 miljard? Om van de andere grote data verzamelaars maar niet te spreken.

Laten we vooral kijken naar de kansen die de komst van de GDPR Europese bedrijven biedt. Zou u, als gebruiker van Facebook, LinkedIn, WhatsApp, Google en al die anderen, niet blij zijn met Europese apps die ons dezelfde apps bieden maar dan met de ‘EU gecontroleerde’ verzekering dat niet onze data achteloos gestolen en verkocht wordt waarna we met onze eigen informatie meedogenloos gemanipuleerd worden?

Een uitgelezen kans voor Europese entrepreneurs om nieuwe business modellen te ontwikkelen gebaseerd op *vertrouwen!*

Jan W. Veltman

Reageren? jan.w.veltman@technology2success.nl

